

Pučka léčivý **Svatováclavský pramen,**

známý ještě před založením Nového Města vytryskl podle pověsti před očima lovícího knížete Václava, když jelen vyhrabal parožím pramen ze země. Proto socha při prameni zpodobňovala **sv. Václava**. Přístup ke studánce byl veřejný a hojně využívaný. Když řád augustiniánů získal pozemky pro svůj klášter a obě zderazské ulice byly zrušeny, protože ležely na jejich území, byl přístup přes odpor magistrátu k pramenu Pučky znesnadněn. Tehdy bylo uloženo do městských knih následující: ...*“že studánka sv. milého Václava...tak i pramen čerstvý stále teče a táž studánka vlastně vobecní sluje, kdež lidé jak bohatí, tak chudí, přespólní i domácí pro pohodlí a zdraví své ji užívají, takže táž studánka ...jako i ulice obecní vedle ní jdoucí nahoru...na Psí ulici...stále jako prve, tak i na časy budoucí a věčné lidem po ni jdoucím svobodně a bez všelike překážky... zůstávati má... tak i nyní na časy budoucí a věčné studánka sv. Václava slouti a se obecně ode všech užívati má...”*

V okolí Svatováclavské studánky byly nejméně tři lázně, alespoň jedna z nich, zřejmě velká a výnosná byla poplatná klášteru Na Slovanech třemi kopami ročního nájmu. Od studánky stékal do Vltavy potůček, u jehož ústí byla čerpadla či náplavky. Zde mohl klášter vytahovat z řeky pro svou potřebu všechno připravené dříví. Lázeňskou část u Pučky využíval i král Václav IV. , voda prý dělala dobře především při dně a pakostnici.

Bohuslav Albín: Krásy a bohatství české země.

O prameni sv. Václava na Novém Městě pražském. (1. kniha, XXVII. kapitola)

Já chci v tomto díle mluvit o Pramenech, jímž příroda sama vložila léčebnou moc, nebo o pramenech, jímž jsou doporučovány pro nějaký jiný podobný dar, svědčící o schopnosti a dobrodiní laskavé přírody. Nové Město pražské má poklad nikdy neustávajícího zdroje, jehož doušek je studený i uprostřed léta. Je to pod kostelem sv. Václava u reformátorů augustiniánů, kde se ze skalních útrob řítí s velkým hukotem proud, jehož voda je tak zářivá, tak podobná křišťálu, tak chladná a průhledná, že si myslíš, že jde o živou vodu, což podle Plinia je svědectvím doporučené a vychválené vody. (To je ovšem ta voda, o niž jsem nedávno řekl, že se ztratila, když ji začali prodávat). Chudí lidé ji čerpají přímo z pramene, boháč pro ni posílají sluhy, takže se dostane dále i do jiných měst Pražských. Podle jednohlasného soudu celé Prahy je ta voda vskutku prvotřídní: posiluje především hlavu a smysly, léčí revmatické bolesti, lékaři ji dovolují i při horečnatých onemocněních, jak jsem slyšel. V té části města žijí mohutní starci, kteří se chlubí, že za svůj život děkují jedině tomuto prameni, z něhož tolik let nepřetržitě pili.připadali mi jak staří havrani, že bych málem řekl slovy básníka Juvenala:

Holá jejich je hlava, nos vlhne, dětinské stáří,

Ztěží jen ochablou dásní si ulomí chlebovou kůrku,

a dále. Je možné, že ustavičné pití z jednoho pramene upevňuje zdraví. Známy je případ perského krále Choaspa, jemuž na radu lékařů dopravovali vodu, ať se kamkoli vypravil na cestu. Staří pamětníci připomínají o prameni sv.Václava, že zdroje úplně vyschly, když byl požadován poplatek od těch kdož z něho čerpali. Když pán tohoto místa nebo tamější měšťané stanovili poplatek, voda se vytratila na tak dlouho, dokud nebyl poplatek zrušen. Kopáči ji pak obnovovali s velkou námahou. A tak Bůh dává najevo, že chce , aby zdraví i prostředky k jeho dosažení byly společné a dostupné všem.